

Uredništvo:

Schillerjeva cesta št. 3,
dvorišču, I. nadstropje.

Rokopisi se ne vračajo.

List izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 4. uri popoldne.

Sklep uredništva ob 11. uri dopoldne.

Nefrankirani dopisi se ne sprejemajo.

Anonimni dopisi se ne uvažujejo.

NARODNI**DNEVNIK****Upravištvo:**

Schillerjeva cesta št. 3.
Naročnina znaša za avstro-

ogerske dežele:

celoletno . . . K 25.—

polletno . . . K 12.50

četrtletno . . . K 6.50

mesečno . . . K 2.10

Za Nemčijo:

celoletno . . . K 28.—

za vse druge de-

žele i. Ameriko K 30.—

Naročnina se pošilja vnaprej.

Za oglase (inzerate) se

plačuje od četrstopne

petit vrste po 12 h, za

večkrat natis primeren

popust.

Posamezna št. stane 10 h.

Št. 154.

Telefonska številka 65.

Celje, v ponedeljek, 11. julija 1910.

Čekovni račun 48.817.

Leto II.**Volitve v celjski okoliški občini.**

O tem se je že mnogo govorilo in pisalo, kakor je naravno, akoravno časniški članki tu ne morejo ničesar pomagati. Včeraj se je pa o bližajočih se volitvah resno govorilo. Izrekli so svojo voljo zastopniki te obsežne občine. V natlačeno polni sejni dvorani na Bregu se je vršil včeraj popoldne pod predsedstvom dr. Jurja Hrašovca shod zaupnikov, ki bi naj določili skupno imenik bodočih odbornikov občinskega zastopa. Sprejel se je konečno soglasno kompromisni predlog, ter se je postavilo 30 kandidatov za odbor in 15 namestnikov.

Letošnje volitve v ta zastop so tem važnejše, ker so nemški Celjani zastavili v zvezi z vlado vse svoje moči, da bi spravili v okoliški občinski zastop svoje kreature. V kratkem se bode morala v Celju zvišati vodna doklada od 6 na 10 odstotkov, nejemninski novčič znaša že danes deset odstotkov. V ta namen odpade ne oziraje se na direktni najemninski davek in na deželne, okrajne in občinske doklade na vsakih 100 kron kosmatega dohodka iz najemnine 20 kron za celjsko mestno blagajno. Zato vse beži iz Celja, skoro polovica hiš v Celju kaže na vratih tablice, s katerimi se ponujajo prazna stanovanja. — Pred tremi leti si se še moral čutiti srečnega, če si v Celju sploh stanovanje mogel dobiti. Naravno je, da v teh razmerah nemškonacionalna klika v Celju išče nove vire dohodkov v celjski okolici. Dr. Zanger je še nedavno prosil velikodušne Nemce v nemškem cesarstvu, naj darujejo 2 miliona za Celje, ker je Celje sicer za nemstvo izgubljeno. Toda mož, ki bi nabral za celjske Nemce 2 miliona, se ne oglasi. Kajti kdo bi hotel onečastiti svoje ime za polnjenje žepov celjskim renegatom? Zato naj pomaga kmečko ljudstvo celjske okolice. Slepništvo in pijača naj pomagata k zmagi. Tovarnar Westen je naznanil naskok letos za tri svoje uslužbenke take dohodke, da se jim je predpisal večji davek nego največjim pesestnikom celjske okolice. Na poletni tega sleparstva so sklenili Nemci število svojih volilcev v prvem razredu pomnožiti. Tudi vlada je obljubila pomoč na stroške slovenskega ljudstva. Že mesec dni vnaprej je poročalo nemško časopisje, da bode okrog glavarstvo ustreglo vsem nemškim pritožbam, kar se je čez mesec dni res točno zgodilo. Komisar dr. Breschar, ki je vse to odredil, dobi plačilo v tem, da se ga pokliče v ministerstvo, dočim bi na njegovo mesto kot vodja okrajnega zastopa prišel zagrižen nemškutar iz Savinske doline. Za pijačo in za agitacijo je pa »Südmarka« poslala 20.000 kron. Priredila se je cela vrsta nemškonacionalnih turnarskih in veteranskih slavnosti v Celju, sokolski izlet v Gaberje se pa šikanira. Zoper okoliškega občinskega tajnika se je iz ničevih vzrokov izposlovala kazenska preiskava zaradi hudodelstva zlorabe uradne

oblasti, ki se je pa morala kot neutemljena takoj ustaviti. Vsled ovadbe dr. Ambroschitzve klike je nemški deželni odbor odredil preiskavo občinske blagajne, ki se je pa našla v najvzornejšem redu. V vseh nemškutarskih celjskih in okoliških gostilnah je že zboroval ali dr. Ambroschitz z Dergancem, ali Rakusch z mladimi Zamorcem. S časopisnimi racami so preslepili Nemci povrh celo del slovenskega časopisja k miadodušnim eremijadam.

Toda pri včerajšnjem zborovanju slovenskih zaupnih mož volilstva se je izkazalo, da vsa ta strašila na slovensko volilstvo niso napravila onega utisa, kakor so sanjali celjski škrici. Po pretresenju imenika volilcev, katerih šteje občina blizu 1000, smo prišli do prepričanja, da je Slovincem mogoča zmaga kljub vsem težavam celo v vseh treh razredih. Nemi naskok se bode sramotno ponesrečil. Slovinci bodo dr. Ambroschitzu in Dergancu dokazali, da niso zajci in da se ne dajo kupiti niti za »Südmarkine« groše niti za mestno človeško blato niti za šefane piva. Razpoloženje med slovenskim volilstvom je izvrstno. Ravno ničvrednost ljudi, ki vodijo agitacijo zoper najvplivnejše moke celjske okolice, je vzbudila še večjo odločnost in požrtvovalnost na naši strani. Izvršili so se povsod agitacijski shodi, ki se sicer niso naznanili nezadovoljnemu slovenskemu časopisju, ki so pa ljudstvu zadostno oči odprli. Sedaj in sicer še popolnoma pravočasno se je uvedla podrobna agitacija za udeležbo pri volitvah, ktere se bodo vršile takrat, kadar bomo mi hoteli in ne kadar bode hotel puklasti zastopnik »Südmarka« in nemškega narodnega sveta. Narodna stranka se poda za skupno določene slovenske kandidate z vso močjo v volilno bitko zoper celjsko mestno kliko. Na delo! Celjska okoliška občina bode ohranila tudi po svojem zastopstvu slovensko lice. Vsi obziri na stran, drzni naskok naših narodnih in gospodarskih sovražnikov se mora sijajno odbiti.

Slovanski dnevi v Sofiji.

Dočim je bil četrtek posvečen sprejemu slovanskih gostov in otvoritvi slovanskega shoda, se je v petek pričelo resno delo. Dopoldne je imel Radulović predavanje o srbskih kulturnih razmerah, Zlatarov predavanje o trgovskih stikih Bolgarije z drugimi slovanskimi deželami in Bechtjerov predavanje o kulturnem zblizanju Slovanov, katero je napravilo velik utis. Popoldne sta zborovala kulturni in gospodarski odsek; seji obeh odsekov ste se v soboto brez plenarnega zborovanja nadaljevali. V kulturnem odseku je predlagal češki poslanec Klofač sestavo enotne slovanske terminologije za znanost in trgovino; o tem predmetu bode podano obširno poročilo na bodočem vseslovanskem shodu. Nadalje so bile v soboto v tem odseku sprejete resolucije o slovanskem znanstvenem shodu v Pragi,

o stikih me dslovanskimi akademijami in znanstvenimi družbami, o slovanski antologiji, o stikih med slovanskimi gledališči in glede slovanske gledališke agenture, konečno resolucija o zvezi slovanskih turistov. Vse te resolucije so prišle včeraj pred plenum. Sprejet je bil konečno predlog Rusov Stahoviča in Pogodina, naj se pošljejo na grunwaldski slavnosti v Krakovu in Smolensku brzozavni pozdravi. O razpravah v gospodarskem odseku se ni ničesar priobčilo. Znano je le, da se je sklenilo prirediti l. 1913 v Pragi vseslovansko umetniško, obrtno in godbeno razstavo. Izmed Slovencev so na kongresu dež. posl. Gaberšček, urednik »Slov. Naroda« Pustoslomšek in ravnatelj Mestne hranilnice v Ljubljani Terstenjak.

Zanimive bodo še nekatere podrobnosti. — Veliki ruski filozof in pisatelj Tolstoj ni samo posvetil novoslov. kongresu v praškem dnevniku »Union« posebnega članka, v katerem zlasti želi, da bi novoslovansko gibanje doseglo bratstvo med slov. narodi, tako da bi veliki ne tlačili malih, ampak je poslal tudi poseben pozdravni spis predsedniku vseslov. shoda, Bobčevu. — Čudno je, da se ni udeležil novoslovanskega kongresa noben član srbohrvatske koalicije, dasi so bili izvoljeni l. 1908 v Pragi v vseslovanski izvrš. odbor iz Banovine dr. Lorkovič, dr. Vinkovič in Lina Babič-Čipičski. V Sofijo je prišel samo dr. Tresič-Pavičič iz — Dalmacije. Govori se o Khuenovih vplivih. — V četrtek so se otvorile v Sofiji tudi nekatere razstave, in sicer srbska čebelarstva, ruska obrtna in književna razstava. — Zastopniki bolgarskih Makedoncev so poslali shodu spomenico o makedonskih razmerah.

»Národní listy« priobčujejo govor, s katerim je otvoril dr. Kramár v češkem, ruskem in bolgarskem jeziku vseslovanski shod v Sofiji. Priobčujemo iz njega nekaj odlomkov. »Razume se samo od sebe, da ne smejo biti načela novoslovanskega gibanja, katera so bila sprejeta v Pragi z velikim in sicer navdušenjem, niti najmanj spremenjena. Ona so fundament, na katerem stojimo. . . . »Žalibog se krasne naše nadeje (glede rusko-poljskega zblizanja) niso spolnile in sešli smo se v Sofiji brez Poljakov. Mi vsi to obžalujemo, tembolj, ker se gotovo ne motim, ako pravim, da bi Poljaki našli med nami razumevanje za svoje opravičene težnje, posebno ker stojimo mi Novoslovani na stališču, da ni Slovan oni, ki stiska drugi slovanski narod; to velja za vse, tudi za Ruse in Poljake. Na celi črti slovanskih spornih vprašanj zahtevamo in moramo zahtevati mir in svobodo razvoja vsakega naroda.« (Gromovito soglasje in demonstrativno poskanje naprednih Rusov.) Govornik je nato omenil uspeh ruskopoljske sporazumne komisije v Petrogradu — kateri pa ne sme tozadevnega stremljenja ustaviti; treba je delo

LISTEK.**Oče Kondelik in ženin Vejvara.**

68

Češki spisal Ignát Herrmann. —

Z avtorjevim dovoljenjem poslovenil Stanko Svetina.

XXVIII. K oltarju.

Kakor da bi imela budilko v glavi, se je prebudila gospa Kondelikova na poročni dan takoj, ko je udarila ura šestkrat. Čeprav so se včeraj zadržali čez polnoč, čeprav je bila nad svojo navadno mero pivo, vino in na koncu tudi sladko žganjico, vendar ni bila prav nič zaspana. Z jasnim očesom se je ozrla v temačno jutro; dobro se je naspala in vendar se ji je zdelo, kakor da bi legla pred eno uro. Tako blizu so se ji zdeli poslednji trenotki včerajšnjega dneva.

Prva njena misel je bila Pepica. Kakor nehotе je dvignila desnico izpod pernice, prekrižala se je trikrat in je začela moliti očenaš, pri čemur so se ji ustna komaj vidno pregibala. Trikrat ga je izmolila, potem pa je vstala iz postelje, prav nalahno, brez najmanjšega šuma, da ne bi zbudila soproga. Naj stari še kako uro poleži.

Včerajšnja ljubezniva toplota se je sicer ponoči zgubila iz spalnice, vendar ni gospa Kondelikova čutila listopadovega hladu. Zavest, kako pomemben dan je danes, ji je razlivala po vsem telesu prijetno razburjenost, kri se ji je živeje pretakala po žilah. Hitro je oblekla jutranjo obleko, nataknila mehke šlape in je tiho prestopila prag sosedne sobe, kjer je

spala Pepica. Poslednjikrat bo spala danes tu! Nič več ne bo v skupnem stanovanju s stariši! Ustna gospe Kondelikove so se stresla in jasno razpoloženje, v katerem se je prebudila, je naglo preskočilo v žalobno ginjenost, oči so jo začele peči.

Vstopila je sem z namenom, da Pepico zbudi, toda ne napravi tega. Naj se naspi, revica, zadnjikrat se naj naspi srečno, blaženo, otroško. Tu je vedno spala kakor pod krilom koklje — danes je konec tega. Nikdar več se ne prebudi tako kakor danes.

Po prstih, oprezno, da se ne bi ob kaj zadela, je stopala mati proti kotu, kjer je stala hčerkinja postelja, da bi pogledala drago, speče dete. V trenutku, ko je napravila teh par korakov, ji je prišlo na misel celo dosedanje življenje Pepičino, od onega dne, ko se je oglašil njen prvi jok. Kakor blisk so hitele mimo nje posamezne življenjske postaje dragega otroka. Ko je dobila prve zobke, kako resno je pestovala prvo punčko, mamica vidi Pepico, kako jo je spremljala prvič v šolo, in zopet čez leta belo oblečeno k prvemu obhajilu, vidi jo v prvem dolgem krilu, v plesni šoli, naglo se prikaže poleg nje Vejvara — in od tega trenutka pa do današnjega dne je preteklo vse bliskoma.

Stopala je bližje in je napenjala oči, da bi predrta temoto, a tu se je oglasilo:

»Ali si ti, mamica?«

»Kaj ne spiš, dete?« je vprašala mati.

»Od kedar že ne spim!« je odgovorila Pepica.

Sedela je na postelji, koleno je imela pod pernico sklonjeni do brade in jih je s sklenjenimi rokami objemala čez odejo.

»Zakaj ne spiš? Nisem te hotela buditi, samo pogledati sem te hotela, hčerka. Danes bi se mora-

la dobro naspati — zvečer ti bo to primanjkovalo...«

»Ne morem, mamica, nič ne pomaga. Prebudila sem se, kakor da bi me kdo sunil.«

»Jaz tudi, dete, jaz tudi. Vidiš, take smo me ženske — spimo kakor na vodi. Oče še tam hrope, in jaz vem, da Vejvara tudi.«

»O ne,« je odgovorila Pepica tiho — »ta je gotovo že pokonci — in v cerkvi.«

»Kaj bi tam delal?« se je mati začudila.

Pepica je mamici zaupala, kar ji je Vejvara včeraj priznal. Sedaj misli torej nanj.

»Vidiš, vidiš, to je dobra duša. Vse pove. Ne, to ni greh. Pozabljivost ni greh.«

»Ampak da ne poveš tega očetu, mamica!« je prosila Pepica.

»Kaj ti ne pride na misel! Kaj takega ni za očeta! — Kaj res ne boš več zaspala?«

Pepica je namesto odgovora zlezla s postelje, objela je mater okrog vratu in ji je zašepetala:

»Vesela bi bila, mamica, ko bi bilo že danes teden!«

»Poteče to, niti vedela ne boš kedar, dete. — In če si že pokonci, pojdi, pripraviva zajutrek.«

Katinka je že zakurila v kuhinji in čez nekaj časa je škripal mlinček za kavo.

Okrog osmih se je skobacal izpod pernic tudi gospod Kondelik. Včerajšnje je že tako dobro prebavil, da je sedel takoj k zajutreku, še predno se je obril, kaj je bilo pri njem nekaj nenavadnega.

Boljinbolj se je jasnilo, gospa Kondelikova je rekla soprogu:

»Vidiš, kako je prav napraviti poroko popoldne, stari. Človek se dobro naspi in se na vse pripravi.«

nadaljevati in tako bode mogoče tudi Poljake pritegniti k novoslovanskemu gibanju. »Cilj, katerega imamo pred seboj, je vreden, da pretrpimo za njega tudi zasmehovanje in mnogokrat razočaranje... Slovani morajo končno zavzeti med svetovnimi narodi ono mesto, katero jim gre ne samo zaradi njihovega števila, temveč tudi zaradi kulturnih vrednot, s katerim obogatijo svetovno kulturo. Naš shod je vključevanje svojim auspicijam zase korak do zblizanja slovanskih narodov, je dokaz, da isti, ki hočejo biti in živeti kot Slovani, nočejo hakati moralne tlačne druge, še manj pa slovanskih narodov: naš shod je dokaz, da se ne izpolni radostna nada naših sovražnikov, da so se Slovani tako sprli, da se zopet dolgo časa ne bodo našli...

Sijajen sprejem je čakal slovansko sokolstvo že v Belgradu. V četrtek zjutraj je pripeljal ogromen vlak češko in hrvaško sokolstvo na belgrajski kolodvor, ki je bil ves v srbskih, čeških in slovanskih barvah. Kolodvor je bil prepoln odličnega občinstva; uradništvo, meščanstvo, častniki, razumništvu vseh slojev. Ko je zavihral v jutranjem vetru prapor češke sokolske zveze, je spregovoril imenom belgrajskih srbskih sokolov 80letni starosta Todorovič. Ognjevit, bratske besede iz navdušenega slovanskega srca... Med ogromno množico ljudstva, spremljani z dvema vojaškima godbama, so korakali sokoli v mesto... Z oken in balkonov so pozdravljale belgrajske žene in dekleta prihajajoče sokolstvo; vse mesto je bilo v praporih... Cel Belgrad je praznoval veliki praznik slovanskega sokolstva. — Po slavnostih in javni telovadbi v Belgradu, so se odpeljali sokoli v Sofijo, kamor so došli v soboto in ostanejo tam do jutri, do torka. Udeležba sofijskega zleta je sledeča: 750 čeških, 640 hrvaških, 270 srbskih in nad 3 tisoč bolgarskih sokolov. Slovensko sokolstvo je poslalo samo zastopnike.

Štajerske novice.

Baron Beck v Solčavskih planinah. Te dni se je mudil v Solčavskih planinah bivši ministerski predsednik baron Beck. Došel je z avtomobilom v Solčavo, odkoder je potem obiskal romantično Logarjevo dolino.

Pri Sv. Bolfenku blizu Središča se je vršil večeraj občni zbor pododbora Zveze slov. napredne mladine. V imenu osrednjega odbora ZSNM je govoril tov. Trstenjak iz Celja o namenu in izobraževalnem delu naše mladinske organizacije. Shoda se je udeležilo precej mladine, izvolil se je nov pododbor in tudi vsa nastala nesporazumjenja med člani so se poravnala. O tem zanimivem shodu poročamo obširneje v »Narodnem listu«.

V spodnještajerskem »nemškem« šol. okrožju ni vse v redu. »Untersteir. Volkszeit.« poroča, da se z združitvijo vseh nemških šol in ponemčevalnic v jeden šolski okraj z nemškim šolskim nadzornikom ni doseglo za nemško šolstvo ničesar(!) v narodnem in strokovnem oziru koristnega, pač pa se je stlačilo nemško učiteljstvo v hud jarem, se ga je izročilo na milost in nemilost gotovim mogočnejšem in znani koritarski nemškonacionalni kliki. List na to vehementno napada nadzornika Steringa, kateri je dosegel svoje sedanje mesto le po protekciji in mu očita med vrstami popolno nezmožnost. O boju za to nadzorniško mesto — ki je po vladni uslugi bogato dotirano — so se godile stvari, o katerih noče »Unterst. Volksz.« natančneje razpravljati. Steringu se očita, da pospešuje elemente, ki so se zaradi tega ponemčili, da bi si zaslužili mnogo denarja in ki stremijo le za tem, da bi si na stroške poštenih Nemcev priborili osebne dobičke. (Gg. Cmerek — Zmereschegg in tt., kaj pravite k temu?) Prva učiteljska konferenca tega okoliša v Celju da je

bila skrajno klaverna, tako klaverna, da si jo še celo dr. Ambrožič ni upal pohvaliti v »vahtarici«, ki sicer o nemškonacionalnih prireditvah laže in jih povzdiguje, da je veselje... Zabilježimo ta nemški glas s tem večjim veseljem, ker so letošnje uradne konference slov. učiteljstva žive priče edinstva, narodnega navdušenja in hrepenenja po strokovnem napredku...

Ciril-Metodova podružnica za Gaberje je priredila včeraj v »Skalni kleti« veselico z igro v prid jubilejnemu daru Ciril-Metodovi družbi. Igro so domači gaberski diletantje še dobro pogodili. Za nameček je zapel gosp. Plankar kuplet »Krošnjar«, ki je ugajal s svojim koroškim dijalektom. Po igri se je vršila prosta zabava. Obisk ni bil posebno obilen, akoravno je bilo vreme nad vse ugodno. Sosebno iz Celja ni bilo veliko narodnega občinstva. Pač potrebno bi bilo malo bolj podpirati okoliško društvo, saj je okolica pri vseh slovenskih prireditvah v mestu častno zastopana.

Roparski napad celjskih nemčurjev. Tik pred občinskimi volitvami celjske okolice so začeli celjski nemškutarji prihajati trumoma v okolico. Čutijo se že gospodarji v naši okolici in kažejo to z vso svojo barbarsko surovostjo. Do sedaj je bila navada, da so bili Slovenci surovo napadeni samo v mestu, sedaj je njih predrznost in surovost dozorela tako daleč, da si še celo Slovenci v okolici niso varni več svojega življenja, kakor se je pokazalo to včeraj pri napadu Slovencev na Bregu. Vračali so se trije akademiki v mraku iz mesta domov; dosepeši do občinske hiše, jim pride naproti razgrajajoča in v slovenski okolici neil-tneča tolpa celjskim nemškutarjem, ki jih je brez vsakega povoda prav po celjsko napadla. Ti junaki so bili oboroženi z Rakuževimi železnimi palicami in pokazali, kako bi radi gospodarili v naši okolici. G. visokošolca Radeja so pobili na tla tako, da je moral iskati takoj zdravniško pomoč! Da nobenemu ni prizanesla nemška železna palica, je razumljivo. Stvar je naznanjena na pristojnih mestih in še posebej zahtevamo strogo preiskavo od strani žandarmerije! Mi ne bomo pustili, da bi celjske barabe pobijale in tulile po naši okolici, posebno še zato ne, ker vemo, da so ti razgrajajoči najeti od znane celjske klike. Istotako pozivamo občino, kakor tudi okrajno glavarstvo, da stori primerne korake, posebno ob nedeljah, da se enaki roparski napadi ne bodo ponavljali, sicer bomo porabili drugo pomoč!

Nemškutarji, ko so se včeraj večer pokazali pri napadu Slovencev na Bregu, so pred očmi žandarmerije pobili šipe na posojilnični hiši v Savinjski ulici. Ta dogodljaj se je prigodil o mraku, ki zopet kaže, da se Slovincem v Celju lahko pri belem dnevu pobija šipe, ne da bi jih zasledovala celjska slavna policija! Ker so nam ubijalci in razgrajajoči znani, upamo, da jim bo pristojna oblast pokazala, kako se pobijajo slovenske šipe!

Iz finančne službe. Colinsko skušnjo v Inomestu je napravil s prav dobrim uspehom c. kr. fin. nadpaznik g. Jože Lužar iz Maribora. Za definitivnega finančnega nadpaznika je imenovan provizorični nadpaznik g. Jakob Kaiser v Ptuj. Premeščeni so: gg. nadpaznika Ignac Horvat iz Celja v Brežice, Ivan Dren iz Brežic v Šmarje, paznika Franjo Drosig iz Šmarja v Brežice in Alojz Ermenc iz Radgone v Ljutomer.

Hmeljske cene in rast hmelja v žateškem okolišu na Češkem. Tvrdka Henrik Melzer, hmeljska komisijska trgovina v Žatcu, nam je poslala sledeče poročilo: »Zadnja dva tedna smo imeli v našem hmeljskem okolišu dnevno veliko dežja in hladno vreme, tako da je mogel hmelj v tem času le malo ali celo

nič rasti. Rastlina je pa drugače krepka in je to hladno vreme dobro prestala. Želimo pa si toplega poletja, da se bode mogel hmelj vsaj odslej pravilno razvijati, da ne bode škode. — V hmeljski kupčiji je bilo zadnji teden po dolgem, celo za mrtvo sezono nenavadnem mirovanju, nekoliko življenja. Povpraševalo se je za hmeljem od domače, pa tudi nemške strani ne da bi se cene mogle kaj utrditi in kupčija oživet. Žateški hmelj je notiral K 170—200; tuji, osobito štajerski in ogerski po K 145—160.

Poročila sta se v soboto v Gradcu g. Franc Lovrec, odvetniški koncipijent pri Sv. Lenartu v Slov. Gor. in gospodč. Anka Kandušerjeva, hčerka hišne posestnice g. Kandušer v Celju. Bilo srečno!

Goljufiga. V Tinjah pri Konjicah je izvalil čevljarski pomočnik Anton Ornik svojemu mojstru Fr. Jančiču 80 K in z njimi pobegnil.

Razstava ženskih ročnih del in šolarskih risb se priredi v sredo, dne 13. julija in četrtek dop. na ljudski šoli v Studencih.

Požrtvovalni občinski odborniki. Nemški listi poročajo, da se plačuje v Hajdinu pri Ptuj obč. odbornikom odškodnina za udeležbo pri občinskih sejah. Ako je to res, je treba tako navado čimpreje odpraviti, že zaradi tega, da se ne nudi nasprotnikom prilika za agitacijo.

Nemška deželna zveza požarnih bramb bo imela svoj redni letni občni zbor dne 4. sept. v Ptuj. — Slovenskim požarnim brambam, ki se še vesijo Nemcem in renegatom v tej zvezi na škrice, bodi povedano, da se je sklenilo v seji društvenega vodstva dne 4. julija, nabirati že za drugih 2 tisoč kron v prid nemškemu Schulvereinu... Ali je še treba kaj dostavljati?

V pokoj je stopil na lastno prošnjo poštni ekspeditor Karl Novak v Gradcu.

Ženo mu je zapeljal. Mizarski mojster Jernej Senegačnik od Sv. Tomaža pri Vojniku se je preselil pred dvema letoma na Westfalsko, kjer si je poiskal v rudniku dela. Žena s hčerko je šla za njim. V istem rudniku je pa delal tudi njegov rojak Franc Napotnik. Ta je začel hoditi za njegovo ženo, vsled česar se je Senegačnik preselil v domovino nazaj in se je nastanil pri Sv. Tomažu. Toda Napotnik je tudi zapustil Westfalsko, in doma se mu je posrečilo pogovoriti Senegačnikovo ženo, da je zbežala s hčerjo vred z njim baje v Alzacijo. Ogoljufani mož je vložil tožbo.

Promet poštne hranilnice na Štajerskem. Meseca junija je vložilo na Štajerskem v poštno hranilnico 7443 strank 612.013 kron s čeki pa plačalo 123.067 strank 23.000.587 kron. Vzdignilo je v istem času 6782 strank 186.588 kron hranilnih vlog, v čerkovem prometu pa je vzdignilo 34.944 strank 13.143.677 kron.

Iz Podsrede. Umrl je 10. t. m. po dolgi mučni bolezni in težav polnem življenju znani župnik Matija Vaupotič, star 45 let. Sam se je imenoval »pokora podsredške fare«. N. v m. p.!

Vzel mu je akt. Iz Brežic nam poročajo: Pri naši okrajni sodnji je bil obsojen pos. Franc Ijša iz Bizeljskega na K 10.— globe ali 24 ur zapora, ker je vzel bizeljskemu občinskemu slugu neki akt in mu ga ni hotel vrniti.

V kolodvorski restavraciji na Zidanem mostu se nahajajo na mizah »Südmarkzänder«. Opozarjamo restavraterja, kakor tudi druge faktorje na Zidanem mostu, da iste takoj odstranijo. Mi potniki se ne pustimo žaliti in izzivat od kakih privandrancev na naših slovenskih tleh. Naše potujoče slovensko

»Zato se pa tudi čudim, da morejo nekateri ljudje vstati že ob šestih zjutraj. Takole bi se jaz nikdar ne oženil.«

»I, le molči, bi se, bi. Vendar tako je najbolje. Da, ali si v Besedi naročil, ob kateri uri naj bo pripravljeno?«

»Rekel sem, da bo poroka ob štirih.«

»No, da,« je odgovorila gospa Kondelikova »skrbno,« tedaj pojdemo v cerkev. Toda obed mora biti pripravljen ob petih.«

»Saj oni vedo, Beti, kaj in kako«, je rekel mojster malo nejevoljno.

Za nič na svetu ne bi hotela danes gospa Kondelikova napraviti kako razprtijo, niti sence o tem. In spregovorila je popolnoma dobrovoljno:

»No, da, stari, toda vendar bo bolje, ako pojdeš še enkrat tja pogledat, ko se obriješ in oblečeš. Da ne bi bilo kaj preveč kuhano ali preveč opečeno. — Prej nego ob petih gotovo ne pridemo tja. Rajši pozneje. Takoj, ko pridemo iz cerkve, ne moremo paсти na jed.«

In potem, da bi imel soprog tudi kako zaslugo, — čeprav ni prišlo to njemu na misel — je gospa nadaljevala:

»In dobro je tako, kakor si napravil, stari, da nimamo namreč gostije doma. Jaz bi se morala s tem ukvarjati — od jutra bi bila zaposlena — in sedaj sem prosta kakor ptič. V začetku mi ni bilo po volji, toda sedaj sem tega vesela.«

»No vidiš, se je oprjel Kondelik zasluge, nje-mu pripisovane. Ženske ste vedno take. Tudi mi nekaj razumemo! Seveda, da je to dobrota! Tu bode povsod tiho, red, in ko se povrnemo domov, ne bo vse narobe — in kje pa naj bi dobili postrežnice!«

»Da, ko se povrnemo — to je ravno!« je vzdihnila gospa Kondelikova. Že sedaj je slutila, kako bo žalostno.

Okrog Pepice so hodili danes vsi z neakim svetim spoštovanjem. Nevesta je postala! Gospa Kondelikova ji je vedno sledila z očmi in kadarkoli se je hčerka kam zagledala, je brž priskočila k nji.

»Kaj pa iščeš, hčerka? Česa želiš? Le reci, danes ti mati zadnjikrat postreže.«

»No, no,« je menil mojster Kondelik dobrovoljno, »no, no! Menda vendar ne zadnjikrat! Saj ona te bo še potrebovala, mati.«

Pepica se je delala, kakor da ne bi slišala in je bila vsa rdeča. Gospa Kondelikova je svareče pogledala soproga. In bila je vesela, da je odšel v Besedo.

»Ako ne prideš prej, stari, bodi točno opoldne doma. Danes bomo jedli ob dvanajstih. Toda dobro bi bilo, ko bi se vrnil prej; morda dobimo kake obiske...«

»Ravno za te mi ni nič mari, je odgovoril hitro Kondelik. »Bolj me nisi mogla posvariti.«

In šel je.

Ob desetih je prišla teta Urbanova.

»Ne, da bi se ti vsiljevala, Beti, toda vem, kako je na tak dan v hiši in da dvoje pozornih oči in dvoje postrežljivih rok ni odveč. Pepica ima samo poroko v glavi, to vem — Katinka je motovilo, Kondelik ti je najbrže ušel — no, saj sem si mislila! — tako torej, tu sem...«

Gospa Kondelikova je bila res vesela. Vrata so se danes neprenehoma odpirala in zapirala. Zdaj je

bil tu pismonoša, zdaj posel z brzojavko, znane gospe so prihajale z gratulacijami — seveda bolj iz radovednosti kot zaradi voščila, in dekle in sluga so prinašali darove od gostov, povabljenih k poroki.

Teta Urbanova je vse skrbno pregledovala in je takoj natihoma ocenjevala.

»Glej, Beti, to je že tretji zavitek s pol ducata žličk za kavo! Ko bi se ti ljudje vsaj kako med seboj zmenili. Eden bi lahko poslal ducat onih malih, veš, za črno kavo ali za sladoled...«

»Prosim te, Katinka, kdaj pa človek je sladoled!« —

»I no, to je res, da se vedno ne je, to vem. Toda kaj pa naj da Pepica v stekleno omaro za parado? Ako pride kdo k nji na obisk?«

»Toda Katinka, za samo parado, to bi bilo vseeno malo preveč...«

»No, dobro, dobro, meni je to vseeno. Toda vendar si mislim: same žličke za kavo — in niti ene zajemalnice!«

Gospodu Kondeliku vendar ni dalo. Vrnil se je ob enajstih. Čez nekaj časa je prišel za njim Vejvara — ki je imel danes celi dan prosto — in je naznanil, da je ravnokar prišel oče s sestro.

»Glej no,« je zaklicala radostno gospa Kondelikova, »glej no, Pepica, sedaj imaš drugo družico!«

Zakaj do tega časa se je dvomilo, kaj in kako bo »z drugim parom«. E n družica ne zadostuje na noben način, ako hoče namreč biti poroka poštena; toda do sedaj ni bilo gotovo, če pride Vejvarova sestra. Ako ne bi prišla, je sklenila gospa Kondelikova, potem pojde z gospodom Hupnerjem ena izmed malostranskih sestričen Vejvarovih. Seveda —

občinstvo se tudi žal ne poslužuje slovenskega jezika. Zahtevajmo, da nam ne bodo več stregli slovenščine nezmožni natakariji. Kdor je naš kruh, mora tudi slovenski z nami govoriti.

Razpisano je v Cezanjevcih pri Ljutomeru mesto proviz. učitelja, ozir. učiteljice. Trirazrednica, 2. plač. razr., prošnje do 10. avg. na krajni šolski svet.

V Ljutomeru se bo ustanovila nemškutarska kletarska zadruga. V pripravljalnem odboru so podžupan Hönigmann, stotnik Kodolič, živinozdravnik Schmidt, lekarnar Schwarz in zdravnik dr. Varda. Pripomnimo, da ima istotam skladišče tudi „Prva južnoštaj. vinarska zadruga v Celju“ in se je torej treba Slovencem obračati na to domače podjetje.

Zrelostni izpiti na mariborskem moškem učiteljskem. K zreli izpiti na tem zavodu se je oglasilo 35 kandidatov in sicer 24 Slovencev ter 11 Nemcev. Trije Slovenci ponovijo v jeseni izpit iz po enega predmeta, ostalih 21 pa je napravilo maturo. Ti so: Brglez Fran od Sv. Roka ob Sotli, Čater Fran iz Gomilkega, Čuček Fran iz Št. Martina pri Vurberku, Fürst Ivan iz Veržeja, Gobec Vekoslav iz Št. Vida pri Grobelnem, Golež Fran iz Št. Petra, Gselman Božidar iz Št. Martina pri Vurberku (z odliko), Horvat Ernst iz Št. Benedikta, Ivanaš Robert iz Zdol pri Sevnici, Kokot Ferdinand iz Pišec, Koprivc Aleksij iz Maribora, Kranjc Ivan iz Št. Lovrenca, Križ Vojislav iz Zavrča, Rožanc Fran iz Št. Jurja ob Taboru, Rumpret Karl iz Krškega, Steinberger Jože iz Devine (z odliko), Sušnik Mirko iz Trbovelj, Šnuderl Stanko iz Št. Lovrenca, Vavda Mirko iz Ormoža, Velnar Jože iz Ljutomera, Žel Ivan iz Spod. Kungote. To je sedaj po dolgih letih menda prvič zopet lepo število slov. abiturientov na mariborskem učiteljskem. Naše narodne stariše in učiteljstvo pa pozivamo, naj spravijo čimveč fantov na ta zavod, da ne bode slov. učiteljski naraščaj na Štajerskem nazadoval.

Druge slov. dežele.

Iz Borovelj. Odbor I. tel. dr. „Sokol“ v Borovljah na Koroškem se najpristrčneje zahvaljuje slavni „Narodni tiskarni“ za 100 K, katere je podarilo vodstvo na občnem zboru, gosp. Omerzi v Kranju za 50 K kot ustanovnino in gosp. Milko Hrašovcu, pravniku v Celju, za nabranih 27 K na promočnem večeru gg. dr. Kisovca, dr. Berteta in dr. Laha ter za nabranih 7 K v veselji družbi, ki je slavila odlični izpit pravniku Wieserju. Še enkrat pristrčna hvala in krepki Nazdar! Odbor.

Gorenjska Sokolska župa priredi 17. t. m. I. župni izlet na Jesenice. Pričakuje se, da se zbere tega dne na Jesenicah na tisoče Slovencev.

Še en „čukarski“ cvet! V Šempasu na Goriškem so aretirali in prepeljali v goriške zapore 20-letnega Antona Škarabota, odbornika šempaskega „Čuka“, ker se je na polju pregrešil nad svojo — sestrice! Krasni sadovi čukarske vzgoje in božjih potov.

je menila skrbna mati — ako se to odloži na poslednji trenutek, ne bo brez vsake neprilike.

Zato je gospa tako veselo pozdravila Vejvarovo novico.

»No, in kje sta?« je vprašala Vejvaro.

»Sedaj sem ju peljal k sebi«, je odgovoril ženin.

»Morata se odpočiti od dolge poti in sestra se mora pripraviti. Pripeljem ju popoldne.«

»In vendar bi ju bila že sedaj tako rada videla!« je obžalovala gospa Kondelikova. »In lahko bi prišla k nam na žlico juhe. Veliko seveda nimamo —

»Na tak dan se vsled raztresenosti niti mnogo ne je«, je hitela teta Urbanova.

»Ne, ne, mamica«, se je branil Vejvara, »danes imate tega takointako čez glavo. Na kosilo pojdemo že kam skupaj — saj se boste danes še nagledali drug drugega. Sicer pa ostaneta naša dva tu do ponedeljka.«

Pepica je že vlekla Vejvaro za rokav in ga je odvedla strani.

»Ali ste bil, Vejvara?«

»Vse je v redu. Danes sem rajši počakal v cerkvi.« Pepica mu je odkritosrčno stisnila roko.

»In tu, Fran«, ga je vlekla k mizi pri oknu, »tu imate od mene mal spominek na današnji dan.«

Odprija je pokrov velike, štiriozlate škatle, v kateri je počival album, prevlečen z rdečim plišem, na katerem so bile vsite cvetlice. V sredi je bil srebrn ščitek z Vejvarovim monogramom in z današnjim datumom. Te vsite cvetlice in ta monogram je bilo delo Pepičino.

»Šele danes zjutraj je poslal knjigovez«, se je opravičevala Pepica.

Žensko učiteljske v Gorici. Za sprejem v I. tečaj se je oglasilo 95 Slovenk in 76 Lahinj. Sprejme pa se jih v I. tečaj največ 40. Vedno bolj očitna postaja potreba primerne dekliške šole.

S pretepa na božjo pot, z božje poti v zapor. V Orehovljah pri Mirnem na Goriškem je neki miren fant Miha Kogoj prijatelj mirenških Sokolov in je šel tudi parkrat tja telovadit. To pa je tako jezilo mirenske „Čuke“ Petrovčiča, Leštana, in Petrovčiča ml., da so ga nekoč v noči napadli, pretepli in ranili s čukarskim orožjem — noži. Par dni na to so šli na božjo pot na Sv. Goro. A komaj so se vrnili, že so jih odpeljali v goriške zapore, in sodnija jih je za njihovo čukovsko pobožno junaštvo obsodila na 8, oziroma 5 oziroma 3 dni zapore. Nedosežna „katoliška“ izobrazba!

Na slov. zasebni gimnaziji bodo poučevali sledeči gospodje: dr. A. Pavlica, prof. bogoslovja, verouk, M. Mastnak, c. kr. prof. na gimnaziji, slovenščino, A. Ipavec, c. kr. prof. na gimnaziji, latinščino, šolski svetnik F. Plohl nemščino, Lj. Vazzaz, prof. na ženskem učiteljskem, zemljepis, šolski svetnik A. Šantel, matematiko, dr. Peter Šorli prirodopis, A. Schaup, c. kr. učitelj telovadbo, akademični slikar I. Žnidarič, prof. risanja na realki, risanje in pisanje. Telovadba, risanje in pisanje bodo na tem zavodu obligatni predmeti.

Po Vipavskem je 5. t. m. pobila strašna toča in napravila velikansko škodo. Tudi v Istri, osobito okrog Podgrada, ljudstvo obupuje zaradi škode, ki jo je povzročila tam toča 5. t. m.

Imenovanje. Za komisarja novo ustvarjenega gosdarsko-inšpekcijskega okraja v Št. Vidu ob Glini je imenovan dozdajni vodja koroške gosdarske šole, c. kr. gosdarski nadzornik Karl Pasch.

Socijalna demokracija v Trstu igra jako dvomljivo vlogo nasproti Nar. Del. Org. Slednja je sklicala za včeraj javni protestni shod delavstva c. kr. javnih skladišč. Soc. demokratični voditelji pa so v svoji slepi strankarski zagrizenosti šli tako daleč, da so delavstvo naravnost hujskali, naj ne gre na ta shod. Komu bo to na korist — pokaže bodočnost. Delavstvu — tudi socijalnodemokratičnemu — gotovo ne!

Petrolejski vrelec. Iz Boljuncu poročajo, da je tamošnji posestnik Anton Žerjal kopal vodnjak in pri tem našel petrolejsko žilo. Na mestu se razširja močen petrolejski smrad.

Zrakoplovec Heim in Sablatnig še vedno delata poskuse v Gorici. V petek zvečer je Sablatnig motor pokvaril in z višine 40 m je padel na tla. Sablatnig je le malo, njegov letalni stroj pa močno poškodovan.

Zastrupljenje krvi z ustno harmoniko. Dne 27. t. m. je igral 16-letni čevljarski vajenec Alojzij Zadražnik, pristojen v Kranj, na ustno harmoniko ter se pri tem ranil na ustnicah. Zastrupil se je in v smrtnonevarnem položaju so ga morali prepeljati v deželno bolnico v Ljubljani.

Po svetu.

Vzoren plavač je kapitan Herman Szant v Pulju. Za stavo je preplaval za uzburkanega morja ka-

Vejvara je gledal kakor zamaknjen cvetlice, ki jih je všila roka ljubljene Pepice, in rekel ji je z nežno očitajočim glasom:

»Ampak Pepica, toliko ste se trudili ...«

Medtem se je približala gospa Kondelikova, gledala je Vejvari čez ramo in je pojasnjevala:

»To je tak rodbinski album, Fran — Pepica se ni mogla drugega izmisliti ...«

Vejvara je odprl platnice; na prvem listu je bila velika, »budoárna« slika Pepičina.

»Pepica, Pepica!« je zaklical Vejvara in ji je poljubljil roko.

Sedaj je pristopil tudi mojster Kondelik, pogledal je postrani na album in je rekel poredno:

»To je zelo lepa stvar, tak rodbinski album. Toda predno se to vse napolni, Vejvara!« To je za dve-sto fotografij —

»Da ne moreš reči kaj pametnega!« mu je zakrila soproga usta.

»Toliko ste se morali truditi, srčece«, je ponavljal Vejvara.

»No, mene bi se s tem ne počastilo«, je menil zopet mojster Kondelik. »Zajec je tudi lepa reč — to človek rabi, veste, visok zajec za čevlje, ob katerega se lahko oprete, in na njem je tudi lahko ročno delo. Jaz sem nasvetoval zajca za sezuvanje čevljev, toda ženski sta bili proti. Tako imate sedaj album.«

»Da si moral priti domov!« je rekla nejevoljno gospa Kondelikova. »Tako-le pokaziš vsakemu veselje!«

»Saj Vejvaro to veseli!« se je zasmejal mojster.

»Zajca pa mu napravi Pepica za Božič. Ne odstopite od tega Vejvara.«

Dalje prihodnjč.

nal med brjanskimi otoki in mestecem Fazand, ne da bi ga bila spremila za vse slučaje kaka ladjica. Ker je bilo morje viharo, je zaneslo kapitana daleč proti jugu, da je opisal v vodi velik lok. Kanal je širok tri kilometre. Zaplaval je pogumni pomorščak ob tričetrt na enajst predpoldne in je prišel ob tričetrt na eno na svoj cilj. Preplaval je v dveh urah krog 4 kilometre.

Redek prirodni pojav. Na Ogerskem je bilo opazovati redki prirodni pojav. V mestu Selište se je pričela nakrat površina zemlje dvigati in padati. — Razdežani so vsi vinogradi in vrtovi. Takozvano polje »Gagovec« v Selištu se je celo noč nepretrgoma dvigalo in padalo. Njegova zapadna stran se je ulegla za 30 metrov, a vse je prepreženo z globokimi razpokami. Na nekoliko mestih je vzdignjena zemlja preprečila tok reke, tako da se je pričela voda nabirati v ogromni množini. Bregovi reke so se vzdignili za 10 metrov. Novi vodovod, zgrajen šele pred dvema mesecema, je porušen; škoda znaša samo pri vodovodu na 20.000 kron.

Žena za 12 kron. V vasi Saaki blizu Tlustega v Galiciji se je zaljubila mlada žena 70 letnega kmeta Jagniča v 21 letnega mladeniča Rudnika, ki je za dalj časa za njo hodil. Rudnik, ki je poznal Jagničevo lakomnost, mu je ponudil, da odkupi ženo. Jagnič je zahteval 100 kron, toda dogovorili so se na 12 kron, ker Rudnik več ni imel. Na Rudnikovo zahtevo se je sestavila o kupčiji listina, katero je potrdil župan. Rudnik je hotel iti s svojo ženo v Ameriko, toda na bližnji postaji so ga prijeli, ker je k vojakom potrjen.

Koliko ljudi je ubila strela. Nevihte v poslednjem času so zahtevale tudi veliko število človeških žrtev. Na Štajerskem, Koroškem, Kranjskem in Primorskem je bilo v štirih tednih od strele ubitih kakih 30 oseb. Ravnotako je bilo v Nemčiji ubitih okoli 60 oseb. Koliko ljudi je bilo v tem stoletju ubitih, to se da izračunati iz podatkov pruskega statističnega urada. Največ žrtev je bilo l. 1906., takrat je bilo 256 ljudi ubitih, l. 1905. je bilo 241 ljudi ubitih, l. 1904. samo 82, l. 1902. pa 110. L. 1900 je strela ubila 169, leta 1901 134, l. 1903. 121, l. 1907. 152 in l. 1908. 177 oseb. Čudno je, da je bilo več moških nego žensk ubitih. Navadno zadene strela ljudi, ki delajo na polju.

Drzen poskus. Iz Kodanja poročajo: V torek zvečer sta hotela švedski aviatik baron Federstroem in danski aviatik Svendsen poskusiti, preleteti čez preliv v Malmö. Zaradi prehudega vetra pa se jima poskus ni posrečil in je moral Federstroem že na otoku Saltholm »izkrcati«, Svendsen pa je moral pluti nazaj na kodanjsko izletišče.

Zakladi v razvalinah. Najnovejši potresi na Portugalskem so trdnjavo Soveral v Alcazabi deloma razrušili deloma tako poškodovali, da se jo je moralo popolnoma porušiti. Pri tem so našli v zidovju podzemskih ječ železne blagajne, v katerih je bilo skoro za en milijon frankov srebrnega in zlatega denarja.

Nenadoma zblaznel je v praškem predmestju v Kraljevem Gradcu žel. uslužbenec Franc Roborski in je dva svoja otroka s sekiro smrtno ranil. Prepeljali so ga v blaznico, otroke pa v bolnišnico.

V Ponesrečen čudež. V mestnem delu Campo de Fiori v Rimu je nedavno pred podobo Madone obstala neka ženska z berglami. Nekaj časa je molila, potem pa vrgla bergle stran in začela vpiti: »Madona me je ozdravila!« Seveda se je nabralo takoj množica ljudi, ki so slavili Madono. Nekateri pa so žal bili vmes, ki so žensko že od prej poznali in vedeli, da ni bila nikdar bolna, ter so jo javno imenovali sleparko. Seveda je na to nastal pretep — a cerkev je za en »čudež« prikrašana.

V Stavka srednješolskih profesorjev. V Velikem Varadinu so sklenili srednješolski profesorji na nekem zborovanju, da bodo vsled slabega položaja začeli gibanje za splošno stavko. Nančno ministerstvo je že poučeno, da z početkom prihodnjega šolskega leta 1900 profesorjev začne stavkati, če se razmere ne zboljšajo.

V Prefrigani lopov. Mestno poglavarstvo v Budimpešti je dobilo od orožništva v Dombóvarju brzojavno obvestilo, da je nekdo v ročno blagajno dombóvarske postaje vdrl in ukradel 2600 K. — Sumi pa se vlakovodjo, ki je peljal reški brzovlak iz Zagreba v Budimpešto in je bil med tem, ko je mestno poglavarstvo brzojavko dobilo, še na poti. Takoj je bil poslan na kolodvor detektiv. Ko pa je prišel vlak, se je izkazalo, da ga je vodil drugi vlakovodja. Osumljeni se je med potjo javil bolnega in je pustil službo. Lopova še niso dobili.

Iz sodne dvorane.

Dva klerikalna junaka. Iz Maribora se nam poroča: 19 letni tajnik Kmečke in krščansko-socijalne zveze v Mariboru Ignac Šimonc, je sprejel od kraljane Janeza Kocipra znesek 250 K, s katerimi je hotel plačati »Sražina« urednika Franca Žebota in Leopolda Kempela. Šimonc pa si je pridržal ta denar in je napravil z njim v spremstvu neke »ljubice lepe« zabaven zlet proti Pragerskemu. Med potjo pa je dekletu nekje zastavil in se peljal čez Celje v Zagreb, Reko in Trst ter konec v Ljubljano, kjer ga je dosegla roka pravice. Šimonc, bivši hlapec v škofovem de-

škem semenišču, je imel kot tajnik kmečke zveze mesečno 60 kron plače. Bil je obsojen v Mariboru na tri mesece težke ječe, s postom vsakih 14 dni. — Istotako je bil obsojen v Ljubljani krščansko-socialni mladenič Janez Štuhec iz Murščka pri Ljutomeru na večmesečno ječo, ker si je z imenom ljubljanskega škofa Antona Bonaventure hotel po župniščih nagoljufati z lažnjivimi pismi denarja in je tudi ponarejal menice. Moža dobro poznajo v gornjeradgonškem okraju, kjer je bil svoj čas hud agitator za Roškarija in se je odlikoval po skrajno hujskajočih nastopih na klerikalnih shodih. Učil se je v Ljubljani za klerikalnega zadrugarja.

Osemnajstletni morilec. Po tridnevni razpravi pred tukajšnjim porotnim sodiščem je bil obsojen 18 letni pos. sin Janez Bukošek iz Stranic pri Konjicah, ker je umoril 19letno gostačevo hčerko Heleno Jurše. O tem umoru smo svoječasno že poročali; danes le ponovimo celi dogodek: 19 letna Helena Jurše je stanovala pri svojem očetu v 1. nadstropju Bukoškega gospodarskega poslopja. V nedeljo, 13. marca pop. je oče nekam odšel in se je vrnil še le ob 6. zvečer domu; hčer je med tem ostala sama doma. Ko sta došla oče in sin Fran Jurše domu, je iz stanovanja skočil nek mlad človek in zginil v temi, ne da bi ga bilo mogoče spoznati. Oče in sin sta šla v sobo in našla tam strašen prizor: na tleh je ležala hčerka ozir. sestra že umirajoča v veliki mlaki krvi. Pet minut po 7. uri je umrla. Orožništvo je še isti večer začelo zasledovati zločinca in vsi sledovi so kazali na domačega sina Janeza. Ta se je dekletu že večkrat poprej vsiljeval, a ga je vsakokrat zavrnilo; ono usodno nedeljo popoldne je vedel, da ni nikogar razun nje doma in je šel zopet k nji sitnarit. Dekle se mu ni hotelo udati in Bukošek je na to zgrabil kuhinski nož ter jo je osemkrat zbadel ob desni strani v vrat in sicer s tako silo, da ji je sedemkrat vrat skozinskoz prebodel, osmič pa je šel nož poldrugi centimeter globoko v hrbtanec. Dasiravno je bilo precej jasno, da je Bukošek morilec dekleta, je vendar nekdo anonimno naznanil orožništvu, da jo je umoril neki Gande iz Stranic. Prijeli so ga in Gande je enkrat umor priznal, drugič zopet utajil, dokler se ni sodnija prepričala, da ima opraviti z duševno zaostlim norcem. Konečno se je le dokazalo, da je Bukošek pravi morilec. Bil je obsojen na sedemletno ječo.

Najnovejša brzojavna in telefonična poročila.

DR. KOROŠEC O POLOŽAJU.

Ljubljana, 11. julija: Na včerajšnjem ustanovnem zborovanju moške in ženske podružnice klerikalnega obrambnega društva »Slov. Straže« v ljubljanskem »Unionu« je govoril kot slavnostni govornik državni poslanec dr. Anton Korošec tudi o političnem položaju. Izjavil je, da se nam bodo v jeseni ali izpolnile naše vseučiliške zahteve in dobe Italijani svojo pravno fakulteto ali pa se bode obstrukcija nadaljevala in vladi ne bode končno ničesar drugega preostajalo kakor da razpusti parlament. Po njegovem mnenju bi bilo sploh najboljšje parlament takoj razpustiti: vladna večina je dokazala, da ni zmožna nobenega dela vkljub temu, da čakajo velika vprašanja kakor finančna mizerija in nemško-češki spor na svojo rešitev. Na istem zborovanju sta še govorila neizogibni Gostinčar in pa dr. Žitnik.

SLOVANSKI KONGRES V SOFIJI.

Sofija, 10. julija: Ob včerajšnjem prihodu slovanskih sokolov v Sofijo so se vršile istim v počast veličastne, navdušene ovacije meščanstva. Sokoli so korakali v mesto v četverstopih; prebivalstvo jih je na celem potu neprestano pozdravljalo. Navzlic pozni večerni uri so bile vse ulice, koder so korakali tuji in domači sokoli, nabito polne ljudi.

Sofija, 10. julija: Današnja plenarna seja vseslovanskega kongresa se je vršila v veliki dvorani »Slavjanske besede«. Med odličnim navzočim občinstvom je bilo polno dam. Predsednik Bobčev je naznanil, da je došlo veliko brzojavnih častitk in pozdravov, med drugim tudi od bolgarskega carja Ferdinanda, kar je vzbudilo veliko odobravanje. Tolstoju se je poslala zahvala za njegov pozdrav. Na to so se sprejele rezolucije odsekov in po nagovoru dr. Kramára in Gučkova je naznanil Bobčev, da je sofijski vseslovanski kongres zaključen. **Bodoči kongres se vrši 1. 1912 v Pragi.**

Praga, 10. julija: Kulturni odsek vseslovanskega kongresa v Sofiji je sklenil, da se vrši splošni shod slovanskih znanstvenikov 1. 1912 v Pragi in sicer ob priliki odkritja spomenika Palackemu. Govorilo se bo o slavističnih vprašanjih.

Sofija, 10. julija: Resolucije, katere je sklenil vseslovanski kongres v Sofiji, se tičejo medsebojnih stikov med slov. akademijami in znanstvenimi družbami, nadalje med slovanskimi gledališči; druge resolucije govore o zvezi slovanskih turistov, o slovanski antologiji, vseslovanskem besednjaku in o bodočem vseslovanskem kongresu.

PONESREČENI PLANINCI V ŠVICI.

Grindelwald, 11. julija: Včeraj so spravili sem mrtva trupla onih sedem planincev, katere je zasul in ubil plaz blizu Bergli-koče v jungferskem pogorju. Rešilne ekspedicije se je udeležilo 42 gorskih vodnikov; delo je bilo zelo nevarno, ker so celi dan grmeli plazovi v dolino.

BILINSKI V BUDIMPEŠTI.

Budimpešta, 11. julija: Finančni minister Bilinski je obiskal danes dopoldne ogerkega finančnega ministra Lukácsa. Govorila sta o podaljšanju bančnega privilegija.

POSLANEC MIHALY O POLITIKI OGERSKIH RUMUNOV.

Budimpešta, 11. julija: Državna zbornica je nadaljevala debato o vladnem adresnem načrtu kot odgovoru na prestolni govor. Rumunski poslanec Mihaly je izvajal: Če so se vrnili rumunski poslanci v manjšem številu v ogerski državni zbor, ni to posledica nezaupanja volilcev temveč ker je vlada postopala pri volitvah s skrajnim nasiljem. Navzlic temu pa bode rumunska stranka nadaljevala s svojo politiko v prepričanju, da more le demokratična volilna pravica odpraviti sedanjo politično krizo na Ogorskem. Obžalovati je treba, da ni v prestolnem govoru nobene besede o narodnostnem vprašanju na Ogorskem; vključ temu obstoji isto na Ogorskem in ga je postopanje vlade le še poostriilo. — Mihaly je na to omenil še druge krivice, ki jih povzroča oger. vlada Rumunom in je predlagal v tem smislu tudi načrt adrese.

Zvezdoslovec Galle umrl.

Berlin, 11. julija. Umrl je zvezdoslovec Galle v starosti 38 let. Odkril je planet »Neptun«.

Prepovedane demonstracije Rusinov.

Lvov, 11. julija. Za soboto in nedeljo so bili napovedani v Drohobiczu in Stryju demonstrativni odhodi Rusinov zaradi dogodkov na lvovskem vseučilišču. Vlada pa je te obhode prepovedala in vršile so se le žalne službe božje za umorjenim bogoslovcem Kočkom.

Viseči stolp v Pisi v nevarnosti.

Rim, 10. julija. Viseči stolp v Pisi se je zadnji čas nekoliko nagnil, tako da se je bati porušenja. Vlada je poslala posebno preiskovalno komisijo v Piso.

Umorjen vodja albanskih vstašev.

Carigrad, 10. julija. Včeraj so v Prizrenu usmrtili na smrt obsojenega vodjo albanskih vstašev, Rakofčali Mussa, kateri je vodil vstaše pri bojih na stimlijskem in črnaljevskem sedlu.

Odpuščeni delavci.

Norimberk, 10. julija. Ustavljeno je delo v štirih tovarnah za svinčnike in je 1500 delavcev odpuščenih. Med delavci in lastniki je namreč došlo do plačilnih diferenc.

Povodnji na Nemškem.

Berlin, 10. julija. Od vseh krajev Nemčije prihajajo poročila o velikih nevarnostih, ki groze vsled neprestanega deževja. Vse se boji splošne povodnji. Nekatere reke so že prestopile svoje bregove.

Slavljenje cesarjeve 80 letnice.

Fraga, 10. julija. Povodom bližnji cesarjeve 80 letnice je priredilo češko vseučilišče posebno slavlje. Po božji službi se je vršila slavnostna seja akademičnega senata.

Železničarske stavke stavke na Francoskem ne bo.

Pariz, 10. julija. Čuje se, da se bode dosegel med železniškimi družbami in s stavko grozečimi železničarji kompromis, tako da najbrž ne bode stavke.

Kegljanje na dobitke

priredi moška podružnica CMD v »Skalni kleti« od 22. jun. do 7. avg. Prebitek je namenjen šolski družbi. Keglja se lahko vsak večer od 8. ure naprej, ob nedeljah in praznikih pa dopoldne od 10. do 12. in od 2. do 10. ure zvečer.

Zapomni, ne zabi:

Bolan ali zdrav,
Le »FLORIAN« rabi,
Želodcu bo prav!

je krepčilo želodca,
potrebno v vsaki skrbni hiši!

Ljudska kakovost	liter K 240.
Kabinetna kakovost	" " 480.
Naslov za naročila:	»FLORIAN«, Ljubljana.

Postavno varovano.

34

Loterijske številke.

Gradec, dne 9. julija 1910:	43, 7, 46, 58, 45.
Dunaj, " " " " "	22, 78, 64, 25, 45.

V slovo!

Ker mi ni bilo mogoče, da bi se osebno poslovil od vseh znancev in prijateljev o priliki moje premestitve iz Rajhenburga v Trbovlje, se poslavljam tem potom in zahvaljujem vsem za izkazano mi zaupanje in prijaznost. Srčen »Nazdar!«

France Oset.

Prav dobro, skoraj še novo

motor dvo-kolo

se po ceni proda. — Naslov pove upravništvo »Narodnega Dnevnika«. 404 3-1

Na novo zidana pekarija

na prometnem kraju v Trbovljah na Spodnjem Štajerskem se da takoj v najem. Več se izve pri lastniku: **Ivan Vincenc Komat**, krojaški mojster, Trbovlje. 397 5-5

Delovodja

zanesljiv, trezen, izučen strojnik, več elektrinih naprav se sprejme s 1. oktobrom 1910. Lastnoročno pisane ponudbe sprejme **železnarna A. Pogačnik, Ruše.**

394 4-4

297 — 16

Šubičeva slika

Franceta Prešerna
ter Groharjev

∴ Primož Trubar ∴

v okvirju ali brez okvirja se dobita v **Zvezni trgovini v Celju**. Velika zaloga najrazličnejših svetih in modernih slik. Portreti slavnih pisateljev, muzikov itd. Ceniki na zahtevo franko.